

SOS και από τον ΣΒΒΕ για το ενεργειακό κόστος

«ΚΡΑΥΓΗ ΑΓΩΝΙΑΣ» σχετικά με το κόστος της ενέργειας στην ελληνική βιομηχανία υψώνει προς την κυβέρνηση ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος. Σε υπόμνημα προς τα υπουργεία Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο ΣΒΒΕ σημειώνει ότι η Ελλάδα είναι η ακριβότερη χώρα στην Ευρώπη στο πεδίο της ενέργειας στον δευτερογενή τομέα, κάτι που οφείλεται κυρίως στην άγρια φορολογία που επιβάλλεται στα καύσιμα. Το γεγονός αυτό υπονομεύει τις προσπάθειες των επιχειρήσεων να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητά τους και να επιβιώσουν στον διεθνή ανταγωνισμό. Πολύ περισσότερο που μόλις πριν από λίγες ημέρες ανακοινώθηκε ότι το 2012 η Ελλάδα έχει υποχωρήσει συνολικά στην κατάταξη ανταγωνιστικότητας του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ στην 96η θέση, επί συνόλου 144 χωρών. Το 2011 βρισκόταν στο νούμερο 90.

«Οι χρόνιες καθυστερήσεις στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, σε συνδυασμό με την υψηλή φορολόγηση, δημιουργούν αυξημένα κόστη ενέργειας για τις ελληνικές βιομηχανίες, τα οποία καταντούν να είναι από τα υψηλότερα στον κόσμο», επισημαίνει ο ΣΒΒΕ. Παράλληλα, ο Σύνδεσμος εκτιμά ότι «η έως τώρα ασκούμενη ενεργειακή πολιτική εστιάζεται, άμεσα ή έμμεσα, στην επίτευξη κερδοφορίας της ΔΕΗ, γεγονός το οποίο δημιουργεί προφανείς στρεβλώσεις στην εγχώρια αγορά ενέργειας, με κυριότερη αυτή του αυξημένου κόστους ενέργειας για τη βιομηχανία σε σχέση με ανταγωνιστικές χώρες».

Στο ίδιο έγγραφο ο ΣΒΒΕ κωδικοποιεί ως ακολούθως το ενεργειακό κόστος για την ελληνική βιομηχανία, αναλόγως του καυσίμου που χρησιμοποιεί κάθε εργοστάσιο:

Αύξηση 45% σε 4 χρόνια για την ηλεκτρική ενέργεια

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια καταγράφονται αυξήσεις 45% στην τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας. Συγκεκριμένα, τα τελευταία τρία χρόνια αυξάνεται το κόστος παραγωγής των μεταποιητικών επιχειρήσεων, εξαιτίας της αύξησης της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας. Τον Δεκέμβριο του 2010, το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος αυξήθηκε κατά 17% σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2009, και παρόμοια αύξηση επαναλήφθηκε τον Δεκέμβριο του 2011 σε ποσοστό 9,5% σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2010. Παράλληλα, και σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, καταγράφεται τον Ιούλιο του 2012 αύξηση στην τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας κατά 13,9%, γεγονός που από μόνο του οδηγεί σε ανατιμήσεις πληθώρα προϊόντων της μεταποίησης.

Είναι φανερό ότι από την ανεπιθύμητη αυτή κατάσταση πλήττονται ιδιαίτερα οι εξαγωγικές βιομηχανίες, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπίσουν τον διεθνή ανταγωνισμό έχοντας μεγαλύτερο κόστος ενέργειας έναντι των ανταγωνιστών τους. Αν ληφθεί υπόψη ότι σε πολλούς κλάδους το κόστος ενέργειας αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο στοιχείο κόστους παραγωγής μετά την προμήθεια πρώτων υλών, τότε γίνεται αντιληπτό πόσο μεγάλης έκτασης είναι το ανταγωνιστικό μειονέκτημα των ελληνικών επιχειρήσεων στις αγορές του εξωτερικού.

Παράλληλα με την αύξηση του κόστους ενέργειας, οι επιχειρήσεις καλούνται να πληρώσουν αύξηση στο τέλος ΑΠΕ, αύξηση στον ΕΦΚ και την εισφορά ΔΕΤΕ. Ειδικά για το ζήτημα του τέλους αναεώσιμων πηγών ενέργειας ή πλέον τέλος ΕΤΜΕΑΡ, η μέση τάση κατανάλωσης αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα της υπερογκής και παράλογης επιβάρυνσης των επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, το εν λόγω τέλος ήταν 1,69 ευρώ ανά μεγαβατώρα το 2011, έγινε 5,25 ευρώ στις αρχές του 2012, ενώ από τις 9 Αυγούστου αποφασίστηκε από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ) για την περίοδο Αυγού-

στου 2012 - Αυγούστου 2013, να διαμορφωθεί σε 7,17 ευρώ ανά μεγαβατώρα. Αυτό σημαίνει στην ουσία του, πάντοτε για τη μέση τάση, δηλαδή για τη μεγάλη πλειοψηφία των μεταποιητικών επιχειρήσεων, ότι ένας λογαριασμός των 2.386 ευρώ το 2011 έγινε 7.500 ευρώ στις αρχές του 2012 και πλέον διαμορφώνεται σε 10.200 ευρώ, πάντοτε για την ίδια κατανάλωση. Το παράδειγμα είναι απολύτως ενδεικτικό και συνιστά αύξηση εντός χρονικού διαστήματος 12 μηνών περί το 324% ή, ουσιαστικά, καταβολή 13ου λογαριασμού το 2012 σε σχέση με το 2011, για την ίδια κατανάλωση.

Την ίδια στιγμή -και πάλι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat-, η χώρα μας παραμένει μία από τις πιο ακριβές χώρες στην Ευρώπη στον τομέα της παροχής ηλεκτρικής ενέργειας στη βιομηχανία. Τα δημοσιευμένα στοιχεία μόλις την 17η Αυγούστου 2012 για το κόστος ενέργειας για τη βιομηχανία, δείχνουν τη διαρκή αύξηση των τιμών ηλεκτρικού ρεύματος στη χώρα μας από το 2007, αλλά, κυρίως, το ότι η Ελλάδα παραμένει διαχρονικά με ακριβό τιμολόγιο ηλεκτρικού ρεύματος για τη βιομηχανία, σε σχέση με ανταγωνιστικές χώρες. Ειδικότερα, και με βάση ποσοτικά στοιχεία, για τις βιομηχανίες στη χώρα μας με κατανάλωση από 500 μεγαβατώρας ως 2.000 μεγαβατώρας, η εξέλιξη της τιμής του κιλοβάτ ανά ώρα, χωρίς τη συμπερίληψη φόρων, όπου εκεί τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα, από το β' εξάμηνο του 2007 αυξάνεται σταθερά.

Πενταπλάσιος φόρος στο μαζούτ

Η τιμή του μαζούτ για τη βιομηχανία και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα επιβαρύνεται υπέρμετρα από τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης. Ο φόρος αυτός είναι τρεις με πέντε φορές υψηλότερος από τον αντίστοιχο που επιβάλλεται σε αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

70% υψηλότερος ΕΦΚ στο ντίζελ

Ο ΕΦΚ του ελαφρού πετρελαίου (ντίζελ) είναι αρκετά μεγαλύτερος από τα κρατούντα σε διεθνές επίπεδο.

Αν συγκριθεί με τις χώρες της Ε.Ε., είναι περίπου 70% υψηλότερος. Και για το ντίζελ η χώρα μας είναι μία από τις ακριβότερες στην Ευρώπη, σύμφωνα και με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat του Μαΐου 2012, η Ελλάδα είναι η 6η ακριβότερη χώρα μεταξύ των 27 της Ε.Ε. Υπογραμμίζεται ότι όλες σχεδόν οι χώρες της Ε.Ε. έχουν θεσμοθετήσει αρκετά χαμηλότερο ΕΦΚ στο ντίζελ για τη βιομηχανία, συγκριτικά με τον ΕΦΚ που επιβάλλουν για το ντίζελ κίνησης.

Πανάκριβο φυσικό αέριο

Τα προβλήματα με την τιμή του φυσικού αερίου στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον ΣΒΒΕ, είναι δύο: πρώτον, η ευθεία σύνδεσή του με το πετρέλαιο, γεγονός το οποίο συνεπάγεται μεγάλες και απρόβλεπτες διακυμάνσεις της τιμής του, και, δεύτερον, η τιμολόγησή του προς την εγχώρια βιομηχανία γίνεται αν στην τιμή του διυλιστηρίου του μαζούτ χαμηλού θείου προστεθούν ο ΕΦΚ του μαζούτ και το συνολικό περιθώριο κέρδους των εταιρειών μεταφοράς και διανομής.

Είναι φανερό ότι το πρώτο ζήτημα θα μπορούσε να επιλυθεί κατά το παράδειγμα άλλων χωρών, στις οποίες η σύνδεση της τιμής του φυσικού αερίου με το πετρέλαιο είναι μερική, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα τον μερικό επηρεασμό των τιμών από την άνοδο των τιμών του πετρελαίου στη διεθνή αγορά.

Για το δεύτερο ζήτημα είναι φανερό ότι με τιμή του μαζούτ αρκετά υψηλή, λόγω αφενός του υψηλού κόστους διύλισης και αφετέρου της επιβολής επί της τιμής του διυλιστηρίου του υψηλότερου ΕΦΚ στην Ε.Ε., τελικά η τιμή του φυσικού αερίου καταντά να είναι μη ανταγωνιστική. Η συγκεκριμένη διαπίστωση δρα ανασταλτικά τόσο για τη δυνατότητα κατασκευής σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση φυσικού αερίου όσο και για την απελευθέρωση της αγοράς, κατά το πρότυπο των χωρών της Ε.Ε., αλλά και γειτονικών-ανταγωνιστριών χωρών, όπως η Τουρκία.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΡΑΚΗΣ

Ποιους ωφελεί η απελευθέρωση της μέσης τάσης

ΣΤΗΝ ΟΛΗ υπόθεση υπάρχει και το παράλογο ότι πριν από την απελευθέρωση της μέσης τάσης η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας ήταν διαφορετική για τα εμπορικά και βιομηχανικά τιμολόγια. Στη συνέχεια όμως ενιαιοποιήθηκε η τιμή για όλους, με αποτέλεσμα στα βιομηχανικά τιμολόγια να ενταχθούν σήμερα σούπερ μάρκετ, τράπεζες, εμπορικά κέντρα και διάφορες άλλες δραστηριότητες, οι οποίες δεν έχουν σχέση με την παραγωγή. Αυτό είναι αδικαιολόγητο και σαφώς πρωτότυπο, δηλαδή να υπάγονται στο βιομηχανικό τιμολόγιο ετερόκλητες δραστηριότητες. Επίσης, αξιοσημείωτο είναι ότι οι επιχειρήσεις αυτές που μεταπήδησαν από το ακριβότερο στο φθηνότερο τιμολόγιο ωφελήθηκαν οικονομικά, μείωσαν το κόστος τους για ενέργεια, οπότε και θα μπορούσαν να μειώσουν τις τιμές των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσφέρουν. Ωστόσο, αντί να συμβεί αυτό, φαίνεται ότι προτίμησαν να αποκομίσουν οι ίδιες όφελος...

Φόροι, τέλη και αξία ηλεκτρικής ενέργειας αποτελειώνουν τον κλάδο, ενώ οι επιχειρηματίες καταγγέλλουν αλαλούμ με την τιμολόγηση από τη ΔΕΗ και προτείνουν πακέτο μέτρων στην κυβέρνηση για να αντιμετωπιστούν «στρεβλώσεις και αθέμιτες διαδικασίες», επικαλούμενοι μάλιστα τη ΡΑΕ, αλλά χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα προς μίμηση χώρες όπου τη μειωμένη τιμή για τις επιχειρήσεις αντισταθμίζει η δυσβάσταχτη επιβάρυνση των πολιτών...